

relser og Mejeribestyrere, Handelsorganisationer og de enkelte handlende, have Forstaaelsen af og Villien, ja Evnen til at føre deres Virksomhed saadan, at netop det forønskede gode Resultat naas. Jeg siger, at det nytter lige lidet og lige meget, hvad enten vi gaa Tvangsvejen eller — som jeg her vil kalde den for Kortheds Skyld — Tilbudsvejen. Men er Forstaaelsen, Villien og Evnen til Stede hos alle de vedkommende, ere Tvangsforholdsregler overflødige, saa er Tilbud om Støtte og den effektuerede Støtte fuldkommen fyldestgørende.

Det er dette, der har været de ledende Betragtninger for mig ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, og det ønskede jeg at sige paa nærværende Tidspunkt, inden Forhandlingen skrider videre. Jeg afventer de ærede Herrer følgende Taleres Detailbemærkninger, og vi kunne da paa et senere Trin af Forhandlingen skifte Ord med Hensyn til disse Enkeltheder.

Philipsen: Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, hvad de ærede Medlemmer, der have talt som Gruppeordførere ligeoverfor det fremlagte Lovforslag, have udtalt, og i Særdeleshed ogsaa kan medgive dette Lovforslag min anbefaling, ønske, at det maa blive til Lov, og oven i Købet ønske det hurtigt fremmet, kan jeg fatte mig ret kort, men jeg skal dog røre ved enkelte Ting.

Det maa siges, at dette Lovforslag indeholder paa flere ret betydelige Omraader et endog meget stort Fremskridt bort fra den gamle Lov af 1906, idet Bestemmelsen med Hensyn til Smørrets Vandindhold overhovedet slet ikke var antydet i den gamle Lov. Det er en ny Ting og en udmærket god Ting, som det med Rette her i Salen er blevet sagt, og den burde vi vel have haft allerede for et Aar siden. Jeg vil dog af Hensyn til forskellige andre uheldige Punkter i det Lovforslag, der var fremme sidste Aar, sige, at jeg er glad over, at vi ikke fik Loven for et Aar siden. Der var nemlig i det Lovforslag, der den Gang forelaa, den bekendte § 5, denne Tvangsbestemmelse, som ført ud i Livet vilde have virket meget uheldigt og givet Anledning til en hel Del Misforståelse, maaske ogsaa en hel Del Misforstaaelse, som vi helst skulde være fri for. Jeg kan ikke samstemme med det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen) i, at vi faa maaske snart et saadant Tilsyn med Renlighedsforholdsreglerne paa vore Mejerier, som den nævnte § 5 krævede, for jeg tror ærlig talt, der ikke endnu har været

særlig Grund dertil og heller ikke vil blive det. De danske Andelsmejerier have ganske paa egen Haand, ganske ved privat Initiativ, oparbejdet dette enestaaende, store Foretagende, som vore samlede 1,400 Andelsmejerier ere; og naar de have kunnet gøre det, tror jeg, de ogsaa paa egen Haand kunne klare sig for Fremtiden. Man behøver ikke Lovgivningsmagtens Indgriben, for at der kan blive holdt rent i og omkring Mejerierne.

Jeg vil her tilføje, at hvis alligevel et saadant Tilsyn en Gang skulde blive foreslaaet af de vedkommende Organisationer, tror jeg, man skulde begynde noget længere ude, altsaa begynde, før man kommer til Mejerierne. For vi kunne ikke drage nogen Sammenligning mellem Tilsynet paa Slagterierne og Tilsynet paa Mejerierne, idet det Raaprodukt, Slagterierne faa fra deres Leverandører, altsaa de levende Svin, ikke i nogen væsentlig Grad er afhængigt af de sanitære Forhold i Svinehusene paa de forskellige Steder. Noget ganske andet er det med det Raaprodukt, som Mejerierne faa fra deres Leverandører. Det er ikke ualmindeligt, at det kan have en Skavank hjemmefra, som kan være afgørende gennem alle Behandlingsstadierne paa Mejeriet. Altsaa, skulle vi endelig en Gang have et saadant Tilsyn, mener jeg, vi skulde begynde noget længere ude, end der her er Tale om. Men ogsaa der tror jeg, at der allerede nu findes og har været et ret vaagent Øje for, at man skal gøre, hvad der i saa Henseende kan gøres. Og jeg mener, at det ogsaa vil blive gjort, uden at man behøver Indgriben af Lovgivningsmagten.

Det er et Fremskridt i det foreliggende Lovforslag, at Prøverne af skummet Mælk, Kærnemælk og eventuelt Vallen for Fremtiden skulle udtages paa Mejerierne. Efter den gamle Lov kunde de tage Prøverne hvor som helst, i Spanden ude paa en Landevej eller hjemme i Spanden hos en af Leverandørerne, og det har vel nok undertiden givet Anledning til en Mulkt, som ikke altid var velfortjent. Nu skulle disse Prøver udtages i Mejerierne. Jeg kunde ønske, at det i Stedet for, at dette nu staa i Bemærkningerne og fremtidig vil staa i Regulativet, maatte komme til at staa i en Paragraf i selve Loven. Vi kunne nemlig ikke altid gaa ud fra, at vi have en Landbrugsminister, som har den rigtige Opfattelse af disse Ting. Hvis det staa i en Paragraf, er det nemlig Lov, hvis det derimod kun staa i et Regulativ, kunde man tænke sig, at det en Gang